

Nr 222.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 29 augusti 1914.
» » » i Andra kammaren den 29 augusti 1914.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående stadgande av skatteplikt till stat och kommun för vissa därifrån nu fritagna utlänningar.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)
(Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)

Till Konungen.

Inom riksdagen har gjorts framställning i syfte att åstadkomma dels utredning och förslag, huruvida och under vilken form utlänningar, som i Sverige åtaga sig att utföra arbete, utan att enligt hittills gäl-

lande föreskrifter vara här i landet underkastade inkomstbevilning eller bivillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, böra åläggas skatteplikt till stat och kommun, *dels ock* utredning om, huruvida och i vilken form en förordning, som reglerar dessa arbetares vistelse i riket är behöflig, samt att härefter för riksdagen måtte framläggas de förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

Vidkommande motionärens första yrkande om införande av skatteplikt för utländska undersåtar, som här i riket åtaga sig eller utföra arbete, utan att för närvarande vara underkastade skatt till stat och kommun, synes det riksdagen rent principiellt sett vara uppenbart, att utlänningar böra vara skyldiga att betala skatt för sin här i landet förvärvade inkomst, även i de fall, då de mera tillfälligtvis uppehålla sig i riket. Ett motsatt förhållande innebär, att den svenska arbetaren i detta avseende sättes i sämre ställning än med honom konkurrerande utländska arbetare.

Den inkomst, som det här skulle bliva fråga om att beskatta och som enligt nuvarande skattelagstiftning ej kan åtkommas, vare sig från statens eller kommunens sida, skulle sannolikt uppgå till ej obetydliga belopp. Ur kommunal synpunkt torde för övrigt i vissa kommuner beskattningen av utländska arbetares inkomster vara av ganska stor betydelse ifråga om skatternas storlek.

Det sätt, som bör tillämpas för utfående av ifrågavarande skatter, anser riksdagen böra överlämnas till prövning vid en blivande utredning. Antingen torde bestämmelserna ifråga kunna anknytas direkt till gällande skatteförordningar, eller kan det tänkas, att en särskild »inregistreringsavgift» erlagges för hit inkommande utländska arbetare, vilken avgift då till sitt belopp synes lämpligen böra ställas i proportion till den inkomst, arbetarna i fråga här i riket erhålla. I förstnämnda fall böra givetvis särskilda grunder rörande avdragen fastslås, när den reella behållningen av skattskyldigheten eljest bliver av föga betydelse, då de utländska säsongarbetarna vanligen arbeta endast några månader och den sammanlagda arbetsförtjänsten per man oftast torde understiga 500 kronor om året. Vilkendera utväg, som härvidlag än väljes, torde det enligt riksdagens mening bliva nödvändigt, att vederbörande arbetsgivare åläggas att garantera för skatternas inbetalande.

Såsom argument mot att i förevarande fall låta skatternas erläggande ske genom arbetsgivarna har anförts, att ett dylikt systems tillämpande lätt skulle såsom konsekvens medföra liknande förhållanden för svenska arbetare, vilka dymedels skulle komma i ett icke önskvärt beroende av sina arbetsgivare. Detta skäl finner riksdagen icke vara

av någon betydelse, då avsedda bestämmelse vore betingad av de särskilda förhållanden, som sammanhänge med att här vore fråga om utländsk arbetskraft.

Skola emellertid de grunder för utländska säsongarbetares skattskyldighet, vilka kunna bliva av statsmakterna fastställda, medföra önskad effektivitet, böra dessa enligt utskottets mening kompletteras med särskild förordning angående uppsikt över dylika arbetare.

Riksdagen har sig bekant, att Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet varit fästad på förevarande fråga i samband med behandlingen av lagförslaget angående förbud för vissa utlänningar att här i riket vistas, och hyser riksdagen den uppfattningen, att ett verkligt statsintresse kräver, det denna sak med det snaraste bliver ordnad. Kommerskollegium har också tillförene bestämt framhållit nödvändigheten av föreskrifter, på grund av vilka polismyndigheterna kunde erhålla kännedom om alla i riket vistande utlänningar. I Danmark och Norge, vilka med hänsyn till ifrågavarande förhållanden måste anses med vårt land närmast jämförliga, innehåller lagstiftningen på detta område bestämmelser om anmälningsskyldighet; och anser riksdagen det önskvärt, att lagstiftningen i hithörande frågor i de tre nordiska länderna, såvitt möjligt, anordnas efter samma principer, även om i vårt land rådande särförhållanden påkalla åtskilliga olikheter i detaljerna.

Den särskilda förordning rörande utländska arbetare, som riksdagen, i enlighet med vad ovan uttalats, finner erforderlig, synes emellertid icke böra endast innehålla bestämmelser om uppsikt över dylika arbetare utan jämväl böra reglera deras vistelse och trygga deras rättigheter här i landet.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om

1) dels utredning, huruvida och under vilken form utlänningar, som i Sverige åtaga sig eller utföra arbete, utan att enligt hittills gällande föreskrifter vara här i landet underkastade inkomstbevillning eller bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, böra åläggas skatteplikt till stat och kommun;

2) dels utredning, huruvida och i vilken form en förordning, som reglerar dessa arbetares vistelse i riket, är behövlig;

samt att härefter för riksdagen framläggas de förslag, vartill utredningen må giva anledning.

Stockholm den 29 augusti 1914.

Med undersätlig vördnad.